

Barham (wiens trant door de Schoolmeester gevolgd is) is misschien wel het laatste werk, dat zijn kracht ongebroken toont, het is geestig en vast; zekerlijk een wonder van virtuositeit en levendigheid van geest voor iemand van dien leeftijd.

Maar laat ik eenige der meest karakteristieke dingen meer in details bekijken.

De kleine prentjes voor de sprookjes van Grimm (German Popular Stories) hebben die soberheid, die anders in de oudere Engelsche caricatuur te zeer gemist wordt. Hij doet er niet anders dan zonder omhaal en zonder pronk het incident in beeld brengen. Daar is dat verhaal van den ezel, den hond, de kat en den haan die de roovers bij hun maal verrassen; het kon niet simpeler verteld zijn. Door de brekende ruit komt het gezelschap op elkaars rug staande dieren binnenvallen, de roovers vluchten in grooten angst, het zijn er slechts drie. Een bank en een driervoetige stoel vallen om, een beker ligt op den grond, de lamp walmt, het licht valt juist zoo dat het mee doet in de herrie, de tafel is vol goede sier. Het is alles juist genoeg, en juist knus genoeg; het geval wordt waarschijnlijk door de huiselijke voordracht.

Het is een van de fijnste eigenschappen van Cruikshank dat hij ook in de accessoires altijd overtuigd en overtuigend is, Hij weet een torenkamer in een spookkasteel te meubelen met gothieke tafels en stoelen die precies in die stemming passen, hij vindt het stadsgezicht of het landschap dat in de sfeer die hij noodig heeft, doel heeft. In het sprookje „The King of the Golden Mountain” toovert hij een wonderlijk grimig-pompeus half Chineesch, half Romaansch décor en met boomen, struiken en heuvels kan hij precies die omlijsting voor zijn gemeedelijke figuurtjes maken die het doet.

Ruskin was enthousiast over het innig

JANE'S FLIGHT. UIT „THE TOWER OF LONDON”.

genoegelijke en idyllische lieve plaatje bij het sprookje van de elfjes en den schoenmaker. Men weet hoe deze kereltjes 's nachts het werk voor den schoenmaker afdeden, en hoe deze en zijn vrouw als wederdienst voor hen kleine kleertjes en schoeisel maakten. Het prentje geeft het moment, waarop de elfjes de kleertjes vinden, terwijl man en vrouw om den hoek van een gordijn toekijken. De kabouters zijn in de wolken, man en vrouw hebben pret van de weeromstuit; deze figuurtjes op zichzelf zijn al onverbeterlijk, maar het hutje zelf, waarin dit blijspel zich afspeelt, is niet minder het bekijken waard. Aan het door balken gestutte stroodak hangt een ham. Aan de deur, met dwarsbalken en een grendel verzorgd (om te laten zien hoe slechts bovennatuurlijke schepsels hier konden binnenkomen) hangt de punthoed en schoudermantel van de vrouw. Aan den muur en tegen de spitse boogvenstertjes (dit bij wijze van étalage)